

Krydsningsstation, der naturligvis aldrig vil kunne forrente den Kapital, som medgaar til den Ombygning, der nu finder Sted. Vi have set, at den nye Silkeborgbane føres til Langaa i Stedet for til Randers, som havde været det naturlige, det Opland, hvorfra den skulde have sin meste Trafik. Det er der jo imidlertid ikke noget at gøre ved. Imidlertid ligge vi og rode i en, ja, jeg vil sige Elendighed, der er saa stor, at den ikke kan blive større. Sidste Aar vilde det høje Jernbanevæsen have, at Byen skulde give 40,000 Kr. for at faa Forholdene ordnede tilfredsstillende, og da Byen ikke mente at have de Penge tilovers, kunde den ikke faa en tilfredsstillende Ordning. Og nu bliver der bygget og lavet en Historie, der siges at være i høj Grad utilfredsstillende for alle. I Stedet for at faa flyttet Varehuset over paa den anden Side længere mod Øst, hvor saa baade Godsekspeditionen, Læsse- og Lossesporene samt Kvægrampen kunde blive lagte Side om Side, bliver det nu fjernet saa langt som muligt fra hinanden. Der bliver givet Tilbud ud til en Tilbygning til Lokomotivremisen, i Stedet for at man burde bygge den længere ud paa Terrainet og skaane det for Tilbygninger. I det hele taget synes det, som om der er Jag med nu at faa denne Ordning af Godsekspeditionen og Sporudvidelsen og Lossesporene og alt det hurtigst muligt i Orden, saaledes at en anden, fremtidig, tilfredsstillende Ordning af vore Stationsforhold derved bliver umuliggjort. Det er nu i sidste Øjeblik; det er et Nødraab, der kommer fra Randers til den højtærede Minister. Denne Opfattelse deles af Højre, Venstre og Socialdemokrater; den deles af Land- og Bybefolkningen; de have alle henvendt sig i denne Retning. Jeg tvivler jo ikke om, at den høje Chef for dette Væsen har sine tekniske Betæneligheder ved at følge den Udvej, som ønskes i Randers. Der maa naturligvis være noget meget alvorligt, der forhindrer ham i at imødekomme de Ønsker, der næres af hele Befolkningen, ikke alene den, der bor i Randers, men ogsaa den, der bor i hele Omegnen. I modsat Fald vilde han ikke gøre det, det er min Overbevisning, ikke alene fordi han er en elskværdig Mand, men fordi han er en dygtig Tekniker, der maa kunne se noget længere ud end til det, som kræves for Øjeblikket. Men jeg vil dog alligevel henstille til den højtærede Minister, om ikke det er muligt endnu i sidste Øjeblik at faa Jernbanens ledende Mænd til at se noget anderledes paa det,

end de gøre for Øjeblikket, saa det bliver muligt at faa en for Befolkningen tilfredsstillende Ordning, det er af den allerstørste Betydning, ogsaa af Hensyn til Fremtiden, naar vi senere skulle til at udvide vor Jernbanestation. Denne Station er berømt for at være den mest uheldige og den grimme af alle vore Stationer, og det vil sige meget. Den er ved Siden deraf den ældste, vi have i Jylland. Der er stadig væk blevet foretaget Tilbygninger til den. Og medens vi se, at nu skal der udvides baade i Odense og flere andre Steder, hvor der er nye smukke Stationer, saa har Randers endnu den Station, som blev bygget, da den første Jernbane blev anlagt i Jylland. Der er stadig væk bygget lidt til, og det har jo ikke forskønnet den. Det Varehus, der er Tale om, ligger ud til offentlig Gade eller Vej, som befærdes af alle, der skulle til Jernbanen, og jeg siger saa meget, at hvis jeg endnu var i Byraadet, eller hvis jeg var Politimester i Randers, vilde jeg nedlægge Forbud imod, at Jernbanevæsenet benyttede det og standse hele Trafikken; thi Statsbanerne blev jo nødsagede til at respektere Politivedtægten, lige saavel som alle andre maa gøre det. Det er jo kedeligt at komme paa Kant med Autoriteterne, men naar der skal være Krig, maa der være Krig, om det end helst skulde undgaas. Da vi i Randers ikke vide af, at vi have gjort saadan noget særligt slemt, henstiller jeg til den højtærede Minister at tænke venligt paa os. Vi have haft Venstremænd, Højremænd og Socialdemokrater til Folketingsmænd — lige meget har det hjulpet, vi have ikke faaet noget ud af det. Ja, Højremanden fik dog en Station flyttet, men det lader sig ikke en Gang gøre nu. Vi ere i en stærk Nødstilstand, vi have ofret over 1 Mill. Kr. paa vor Havn og have altsaa gjort en Gæld, som vi forhaabentlig kunne betale, men foreløbig have vi ikke Raad til at gøre større Gæld. Derfor er det af stor Betydning, at vore Trafikforhold ordnes af Hensyn til det store Opland og til den Betydning, Randers har med sine store Hestemarkeder, og som den i det hele taget vindskibelige Handelsby, som lader tilflyde Jernbanen store Indtægter. Saa vidt jeg ved, er det den sjette i Rækken af vore Købstæder. Jeg vil sige til den højtærede Minister, at det er paa høje Tid, og at der skal en kraftig Haand til nu at standse det, som er i Gære, før det bliver for silde, og jeg skal slutte med at sige: Se venligt til os, se i Naade til os, vi ere